

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **W. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie zastępcy przewodniczącego II Wydziału

Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 29 stycznia 2013 r., o odmowie przyjęcia

kasacji od wyroku tego Sądu,

z dnia 9 października 2012 r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest niezasadne. W myśl art. 526 § 1 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od podmiotów kwalifikowanych (prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka), powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem. Skazany w określonym terminie nie dopełnił tego obowiązku. Wadliwości zaskarżonego zarządzenia upatrywał on w fakcie niewyznaczenia mu adwokata z urzędu, który by wywiódł kasację. W związku z tym przypomnieć należy, że w postępowaniu okołokasacyjnym najpierw wyznaczony został adw. K. S., broniący skazanego w obu instancjach. W. R. wnosił, aby temu właśnie adwokatowi doręczono odpis wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem w celu sporządzenia przez niego kasacji. Na kolejny wniosek skazanego, który utracił zaufanie do dotychczasowego obrońcy, wyznaczono nowego obrońcę w osobie adw. M. S. Nie znalazła ona

podstaw do wniesienia kasacji, czemu dała wyraz w złożonej opinii. Słusznie więc Sąd Apelacyjny uznał, że kasacja może być wniesiona, ale przez adwokata, którego ustanowi skazany. Domaganie się przez niego wyznaczenia kolejnego obrońcy w sytuacji gdy uprzedni adwokat po wykonaniu rzetelnie swych obowiązków nie znalazł powodów do wywiedzenia kasacji, stanowi próbę wymuszenia jej na nowym adwokacie z urzędu, do czego nie ma podstaw w obowiązujących przepisach.

Dlatego postanowiono jak na wstępie.